ԹՎ ՏԱՐԻ ԲԺԵ 6105 — 11 | 24 ՓԵՏՐՈՒԱՐ 1906 — ՇԱԲԱԹ — 30 ՉԻԼՀԻՃԱՅԻ 1323

Գրասենեակի տեղիքը (Քալաթիա) գրասենեակներուն մեջ

Դիմում կամ որեւ է գրություն պիտի ուղղուի
ԱՐԵՎԵԼՔ ՕՐԱԹԵՐԹԻ
ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸՆ
ԳԱԼԱԹԻԱ, Գալաթիա, Քամանճե փողոց թիւ 8

Les Annonces sont reçues
à la Direction du Journal "ARÉVELK,,
Galata, CONSTANTINOPLE

20 ՓԱՐԱ 20

ԱՐԵՎԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ԱԶԳԱՅԻՆ. ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Գալաթայի եւ գաւառներու համար տարեկան	140 գր.
» » » » վեցամսեայ	70 »
» » » » եռամսեայ	40 »
Օտար երկիրներու համար տարեկան	40 ֆր.
» » » վեցամսեայ	20 »

Դրամի փոխարէն փոստի դուլ կ'ընդունուի, 110 գրուշի դուլը 100 գրուշի հաշուով։
Տարեկան բաժանորդներուն նախնի թղթակցութիւնները կը վերադարձուին։

Յանձնարարութեան համար պիտի է դիմել ուղղակի խմբագրատուն։

20 ՓԱՐԱ 20

ԱԶ ՈՒ ԶԱԽ

ՀԵՐԹՄԱՆԱՊԻՒ ՄԸ ՄԱՍԻՆ

Արեւելքի Իշխիրի թղթակիցը մեկնումէ եւ Իշխիրի նոխորդ Ուսումն. Խորհուրդին անդամ Տ.Գ.Թէրզեան էֆ. միւս կողմէ, բաւական զրուցեցաւ իր մեկ լուսանցնողներուն մէջ չհնարուած էր այն բարի արամադրութիւնները զոր Իշխիրցիք ունեն ցոյց տալ իրենց վարժարանին նեղումներուն։ Այդ առթիւ, դիտել տուած էր նաեւ թէ Իշխիրի արդի Ուսումն. Խորհուրդը կատարեալ նուիրումով իր գործին փարած ըլլալ կը թուի, եւ անցեալի լիւսաւած էր սա պարագան թէ նոխորդ Ուսումն. Խորհուրդներ չատ հեղ ունեցի անձնական խնդիրներով զբաղած են քան կրթական խնդրով, եւ թէ այդ պատճառաւ Իշխիրի կրթական գործը չատ բան տուժած է։

Ասանք բացայայտ եւ բազմիցս արձանագրուած իրողութիւններ են, եւ Տ.Գ.Թէրզեան էֆ. հիմարապէս ունէրդ առղուկի մը ենթարկեր է ինքզինքը՝ զանոնք հերքել փորձելով։ Եւ արդեն, իր պատասխանին մէջ կը դրդաչէ թէ այն Ուսումնական Խորհուրդը որուն կ'անդամակցէր, հեռու չէ մնացած անձնական անսամ եւ փուռ խնդիրներէ, որոնք ալ մէկ առելութիւն ունին, ալ ալ կրնան ունենալ կրթական գործին հետ, եւ որոնք՝ վերջ է վերջով իրենց հրժարման պատճառ դարձած են։

Այն որ կրթական գործին բարելաւման վերին հսկողութեան կոչումը ունցող մարմին մը պիտի անդամակցի, պէտք է մտանայ իր անձը ոչ նոր անգամ կրնայ տիրաւորապէս ալ քննադատուիլ, պէտք է մտանայ իր անձնական առելութիւններն ու հաշիւները, եւ իր ալեռաւորեան մը ներքին միտքն իր կոչումը. միտն կրթական գործին բարելաւումը պէտք է նպատակ ունենայ իրեն, եւ ոչ թէ իր անձին փառաւորումը, իր անձնաբերութեան զարգացումը, իր առելութեանց, հայրենասիրութեան եւ կամ համակրութեանց լուսաբանումը։ Սա իմ յօդուածս մէջ չի ըսած թէ Իշխիրի նոխորդ Ուսումն. Խորհուրդները բոլորովին թերութիւն ծալած նոխան եւ միտն իրենց անձնական խնդիրներով եւ հաշիւներով զբաղեցան։ Անոնք ալ ալեռաւորան ի տեր կրթութեան, բայց ալեռաւորան նաեւ ի տեր իրենց անձնական հանգամանութեանց, ի տեր իրենց անձնական հաշիւներուն եւ առելութեանց, ասիկա ար՝ դարձեալ մեծ խոր մը չունան իրարու լալորդող Ուսումն. Խորհուրդներէ։ Անոնք որ քիչ շատ լիւսաւորութիւն ունէր, կրնան մտարերել թէ այդ բոլոր Ուսումն. Խորհուրդներն ալ գլխաւորապէս անձնական հաշիւներու բերումը հրժարեցան, ինչպէս հրժարեցաւ նաեւ ան՝ Ուսումն. Խորհուրդը որուն Տ.Գ.Թէրզեան էֆ. ինքն է։

Գալով այն թերութիւնները՝ որով Տ.Գ.Թէրզեան էֆ. լիւսաւորած էր իր անդամակցած Ուսումն. Խորհուրդին աշխատութիւնները, պատճառ մը չունիմ ասոնց անկեղծութիւնը կասկածի ենթարկելու։ Բայց ինչ օգուտ այդ թերութիւնները մատնելէն, երբ սատ փոխարէն ան՝ մեկ դրական արդիւնք ձեռք բերուեր է։ Կը թերութիւնն տեսնով թափուած ջանքը եւ աշխատութիւններ ինչի կը ծառայեն՝ երբ արդիւնք չեն տար, երբ տմուլ կը մնան։ Միայն կրթութեան մասին աշխատութիւնը չի բաւեր, ամէն աշխատութիւն իր արդիւնքին կը դատուի։ Սա քննադատող չեմ, եւ առաւելն մինչեւ իրեկան զուր տեղը պիտի աշխատիմ՝ եթէ երբեք մէջը փոյթ կորոյ մը եւ գործիքներ առլով խնդրէ սա դէմք մը քանդակիմ։ Բայց տեղին՝ ճշմարիտ քանդակագործ մը ժամանակ մը ջնջուքին գլուխ պիտի հանէ այդ գործը, որովհետեւ իր զարձն k տմէն բանէ առաջ։ Ապէ, եթէ ելնեն ըսին ինձի թէ «դուն քանդակագործութիւնէ բան մը չես հասկնար», ես իրաւունք պիտի ունենամ անոնց պատասխանելու.— «Մինչ կը դատանք. մինչեւ իրեկան աշխատեցայ, այդ փայտի կտորին վրայ դէմք մը քանդակելու համար, հեռեւաբար քանդակագործութիւնէ կը հասկնամ։» Ապահովաբար չպիտի կրնամ այս պատասխանը առլ իրենց, որովհետեւ անմիջապէս պիտի հարցնեն թէ ա՞ր է ամբողջ օրուան աշխատութեան արդիւնքդ, եւ ես՝ ձեւա ու մեւա առլով, անձեւ ու ապեղ փայտի կտորը պիտի ցուցնիմ իրենց ներկայացնելու՝ իբր քանդակագործութիւնէ հասկցող մարդու գործ։ Ես պիտի խորհիմ թէ իմ ձեռնհասութիւնէս վեր եղող գործի մը ձեռնարկելով զուր տեղը լալիր եւ ամբողջ օր մը կորսնցուցեր եմ, եւ կատարեալ անկեղծութեամբ պիտի պատասխանեմ իրենց.— «Այո՛ իրաւունք ունիք. ես ոչինչ չը հասկնամ քանդակագործութիւնէ։» Եւ եթէ տեսիկ անձեռնհասութիւնս ալ վերջանաբ, գնեմ ծիծաղելի չպիտի դառնամ ասոր տեսքին եւ խիզճս հանդարտ պիտի մնայ։

Տարակոյս չկայ թէ Տ.Գ.Թէրզեան էֆ. շատ ուրիշ բան մը ըրած կ'ըլլար այս իմաստութեան հետեւելով։

ԱՐԱՄ ԱՆՏՈՆԵԱՆ

ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆԻ ՆՕԹԵՐ

ԾՊՏՈՒՄԻ ԶԳԵՍՏՆԵՐ

Բարեկենդանը իր ամէն ազնուական չրլանին մէջ կը գտնուի, որպէս զի ժամանակ մը ուրախ ապրի։

Եթէ սովորաբար չունիր խնդրութիւն քնելու, թարնուրդ կատաղի ձեր ատաղին համար ինչ պատճառաբանել տալու. այդ անուն ինչին մը անդիմանալ չէ՛ նոր փէշը երեսին է բայց ոսկիպանդան կը դառնայ։ Երբ զգնաց կարգ է եւ կանգ կ'առնէ ոտքի վրայ։

Տարբերութիւնները սանդ չուզելով երկար բարակ լաղնութեանց ենթարկել իրենց հարիւրաւորները՝ դիմակաւոր պարահանդէսներու տարբերութեամբ, մասնաւորապէս նրանց ու հոգեւոր ներկայութիւններ ու հոգեւոր ներկայութիւններ կատարելու, որոնք չատ զուարճալի ժամանց կ'ընծայեն, եթէ որոշում առնի մը մէջ չանհամեմատելի եւ ազատ քմայքը տիրապետէ հոն։

Տարին մէկ քանի անգամ ոտ տեսակ երեկոյթներ կը տրուին կ. Գալոյ մէջ։ Դեռ կը լիւսի Սբ Լեսոր Վիենոնիք եւ Լէոն Լիւնէ առած փալուն պարահանդէսը, որ Բերայի ազնուական տարրերութեանց մէջ լիւսաւորեալ տարրերութեան մէջ է։

ԱՇԽԱՐՀԻ ԿԵՍՆՔԷ

ԳՈՊԻԵՏՈՆ

Հիմա ամէն տեղ կը պարեն գոպիէ։ Ամէն պարահանդէսի գլխաւոր վերջաբանը կը կազմէ գոպիէնը։ Անհամեմատ եւ անկանոն փոքր խումբեր կը բաղկանայ, որոնց վերջ կը տրուի քանի մը անգամ վալս կամ բոլքա դառնալով։

Երբեմն տեսակ քաղաքական կայ, կամ ուրիշներ կ'ըլլայ բանի երգեր պարանոց։ կան քաղաքականներ ալ «գրգեսաս»ներ անհրաժեշտ են, մինչ ուրիշ քաղաքականներու մէջ բնաւ պէտք չեն դարձ տալու։ Այս վերջինները կրնան անհետաքրքիր բազմապատկուիլ եւ վերջինի քմայքա նեղչելման արդիւնք ըլլալ, առանց ոչ եւ է ծանր պատճառելու առնարքով։ Կան ուրիշ «գրգեսաս»ներ, ուրիշ պարդուն եւ նկարագիր, որոնք փալուն երեւոյթ մը կուտան որոնցն ու լուսաւորիչ հրապոյր մը կը ձեւացնեն թէ՝ ուշքերուն եւ թէ երեւակայութեան համար։

Բիթիլեանի վարիչը նախապէս պէտք է կարգաւորէ ամենայն ազատ իր ուրիշ հրամանները։ Բիթիլեան մը վարելէ դժուար բան չէ։ Այդ գործը ի գլուխ հանելու համար պէտք է ունենալ մարմնոյ եւ մարքի ճարտարութիւն մը եւ ոտանաւոր ամբողջութիւն մը եւ ոտանաւոր մէջ ներշնչում, որոնք ամէնքը մէկտեղ անձի մը մէջ գտնել հազուագիւտ է։ Բնական երեւակայութիւն մը ունենալու է, պէտքիւնութիւն դնելու համար «գրգեսաս»ներուն եւ շարժումներուն մէջ, որպէս զի տպաւորիչ ելլան։ Վերջին սահմանի վարուելութիւն պէտք է ունենալ՝ իւրաքանչիւրին ուսադրութիւնը գրաւելու համար, առանց վերջաւորանց պառնալու մեղ գանուելուն։ Անհրաժեշտ է միշտ ժամանակ եւ մեծարանքներ շաղուղ բերան մը ունենալ, երբ վարիչը գեղջուներ կը բռնէ պարուհիներուն։ Արդարութիւն մը ունենալ հարկ է, անմեղապէս միտք բերելու համար իւրաքանչիւր պարդի տեսակը. կարեւորութիւնը եւ պարելու կարգը։ Բիթիլեանի վարիչ մը պէտք է բացարձակ անհանդգնութիւն ցոյց տալ, միշտ ոտ վարը ունենալով թէ. հանգամանք իր բոլոր հիգբուններն, կարգ մը պարդներ կրնան ձանձրանալ համ դժգոհ մնալ։

«Գրգեսաս»ներու պարահանդեսները ան-

—Այո՛, նոյն ինքն է, լուրջ Բիէր լը Կալ։ Այս ծովախեղը ի՞նչ ըրաւ ասանդ հինգ օրուայ միջոցին։

—Կ'երեւայ թէ իր հաշուին գործ տուեալու գնաց ծովեղերքին վրայ։

—Ամէն պարզապէս մէջ՝ երկրորդ նաւապետ զրպէն է, Գալով ալ վերջինին, չեմ ըմբռներ թէ ի՞նչպէս այս վիճակին մէջ ձգած է նաւը։ Կամ՝ ինչին վրայ մէկ ոտք ազատութիւն կայ։ Խորերը կը զբօսնուն վանդակին ասմանքարդարանվրայ, իսկ ուժանի կատերներ կը պարին նաւուն ամէն կողմերը՝ հանդերձ ընկերակցութեամբ։ Ամէն տեսակ ազատութիւններով լեցուած նաւակներն անգամ խճաղուած են։

— Մեր ծովակինը տեղի խնայողութիւն կ'ընէ։ Նաւուն ամբարանները եւ մթնոլորտը լեցուն են գաղթականներով, շաղեղարժ մարդոնան մեծ ծուռ ունենալուն համար։ Կը հարցնէ կամրջակին վրայ թաղուլ պարարները, չիմացնելու համար չանմարանները։

— Էհ, գէշ չելլար, եթէ կոկոկ մը մինչեւ հոս հասնի։

Նաւասարին գաւշութիւնները թիչ տանեն իրարանցան։ Լաս-Զեռ, Սէլֆիւրի

ներու խումբ մը կամրնու վրայ լուսանկարեցան, ասոր հիմար արձակելով եւ հայամոյներու պէս դառնալով ձգալուսանելու չարելը։ զարմ տեղամ էին իրենց տանտանարան մէջեւ։ Մեծ ատգասոր, ատգակոյմի ատգասոր եւ հառնիլեան ատգասոր նուան ձորակոյմը ուզուսցան՝ որպէս նաւը դարձուցուն ատգալանելու։

Նաւարին ալ չարժուիր, որ Բիէր լը Կալ՝ զարձնելու կը համարատանէր, ան՝ ուրիշ նեղալուց դանը։

— Օ՛ն, Ֆրիքէ, իսկի ալեպէս կանգնոց չենք լուսանար, ուրուտեսիլ մը չէ որ կը պատմի։ Նոյնմարի մէջ կը գտնուինք։ Հիսնամարտեանան մանանք մը ի վեր կը փրլ, որպէս Սիկիարուրը ասնած ը լալու էինք։ Հոգը հանեցեր ու նեղնալով։ Մինչ ձորակոյմն կը լուսանանք, ատգասոր ալ պիտի, իբրեւ թէ դեղ է Փիլիպպանները լուսանանք։

—Ինչ կ'ուզես որ պատասխանեմ, նաւասար։ Լաւ գիտես որ ատգասոր եղած նաւերն չարժանիներէն բան մը չեմ հասկնար։

—Բայց բաւական բարարոյա չէ։

(Շարունակելի)

ԼՈՒԻ ՊՈՒՍՆԱՐ

ԲԱՐԻԶՑԻ ՍՏԱՀԱԿԻ ՄԸ ԱՐԿԱԾՆԵՐԸ ՈՎԿԵԱՆԻՈՅ ՄԷՋ

ԳԼՈՒԽ Ա.

Ֆրիքէ ու Բիէր լը Կալ։ անդամանդ գործակցութեան հետ բանակցելով. մարդ գլուխ հինգ հարիւր ֆրանքի գումարները խնայած էին, որոնց գործակցութիւնը կը գտնէ, երբ Զինագիները հասնին իրենց տեղը։ Ֆրիքէ անմիջապէս վճարեց հազար երկու հարիւր ֆրանք իւրաքանչիւր Զինագրի համար, այսինքն հարիւր քառասունի հազար ֆրանք հարիւր հազարի վրայ։ Սակայն իր բարեկամներուն բանակցութիւնը կը ձեւացնէր։

Այդ վերջին ու կարեւոր ձեւակերպութիւնը կատարելէ յետոյ, երկու ընկերները բարեբախտ համարեցին ինքզինքնին՝ ազատած ելլալուն համար այն զզուելի տեսարանէն, որուն հանդիսատես եղած էին ասանդինգ օրէ ի վեր։ Ուսաի փութացին Լաս-Զեռ չդանալը հլնել, ուր երկու հարիւր ուրիշ ուղեւորներ կը գտնուէին, Գրիմէլի եւ Ճաւիսի հոլանտական ստացուածքները երթալու համար։

Ի՛նչ առաջնակ նաւ էր այդ եռակայմը, որ նոգեմբ ազդելու չափ ազատ էր եւ որուն մէջ ամէն ազդէ եւ ամէն երկրէ նաւատիներ կը գտնուէին։ Ընկերմէնու ատիճան բեռնաւորուած էր նաւը։ Նոյն իսկ կամրջակը բեռնուած էր, ինչպէս հիներ, պաշարի ռեզերվներ, բրիձի պարկեր եւ վանդակներ, ուր ոչխարներ կը մորթին եւ բազմաթիւ խոզերու ջլերը մը, որոնք ընդհանուր իրենց լասոլաչգամի ցանկապատը կը խորտակէին, ու կը խոյանային ուղեւորներու եւ նաւաղներու վրայ։ Այս էր չդանուին զարդած տեսարան՝ մեկնելէ քիչ առաջ։

Ամերիկեան այդ խառնափնթորութեան ի տես, Բիէր լը Կալ, տիպար նաւազ, որ վարժուած էր ֆրանսական պատերազմի նաւերուն ծուրեղ մարդու-

—Ա՛յլ նոյն ինքն է, լուրջ Բիէր լը Կալ։ Այս ծովախեղը ի՞նչ ըրաւ ասանդ հինգ օրուայ միջոցին։

—Կ'երեւայ թէ իր հաշուին գործ տուեալու գնաց ծովեղերքին վրայ։

—Ամէն պարզապէս մէջ՝ երկրորդ նաւապետ զրպէն է, Գալով ալ վերջինին, չեմ ըմբռներ թէ ի՞նչպէս այս վիճակին մէջ ձգած է նաւը։ Կամրջակին վրայ մէկ ոտք ազատութիւն կայ։ Խորերը կը զբօսնուն վանդակին ասմանքարդարանվրայ, իսկ ուժանի կատերներ կը պարին նաւուն ամէն կողմերը՝ հանդերձ ընկերակցութեամբ։ Ամէն տեսակ ազատութիւններով լեցուած նաւակներն անգամ խճաղուած են։

— Մեր ծովակինը տեղի խնայողութիւն կ'ընէ։ Նաւուն ամբարանները եւ մթնոլորտը լեցուն են գաղթականներով, շաղեղարժ մարդոնան մեծ ծուռ ունենալուն համար։ Կը հարցնէ կամրջակին վրայ թաղուլ պարարները, չիմացնելու համար չանմարանները։

— Էհ, գէշ չելլար, եթէ կոկոկ մը մինչեւ հոս հասնի։

Նաւասարին գաւշութիւնները թիչ տանեն իրարանցան։ Լաս-Զեռ, Սէլֆիւրի

ներու խումբ մը կամրնու վրայ լուսանկարեցան, ասոր հիմար արձակելով եւ հայամոյներու պէս դառնալով ձգալուսանելու չարելը։ զարմ տեղամ էին իրենց տանտանարան մէջեւ։ Մեծ ատգասոր, ատգակոյմի ատգասոր եւ հառնիլեան ատգասոր նուան ձորակոյմը ուզուսցան՝ որպէս նաւը դարձուցուն ատգալանելու։

Նաւարին ալ չարժուիր, որ Բիէր լը Կալ՝ զարձնելու կը համարատանէր, ան՝ ուրիշ նեղալուց դանը։

— Օ՛ն, Ֆրիքէ, իսկի ալեպէս կանգնոց չենք լուսանար, ուրուտեսիլ մը չէ որ կը պատմի։ Նոյնմարի մէջ կը գտնուինք։ Հիսնամարտեանան մանանք մը ի վեր կը փրլ, որպէս Սիկիարուրը ասնած ը լալու էինք։ Հոգը հանեցեր ու նեղնալով։ Մինչ ձորակոյմն կը լուսանանք, ատգասոր ալ պիտի, իբրեւ թէ դեղ է Փիլիպպանները լուսանանք։

—Ինչ կ'ուզես որ պատասխանեմ, նաւասար։ Լաս գիտես որ ատգասոր եղած նաւերն չարժանիներէն բան մը չեմ հասկնար։

—Բայց բաւական բարարոյա չէ։

(Շարունակելի)

Բերդ Նուրի Ալիխանի Ալ Նուր ի Ալ Սուլթանի Ալ Ալի Ալ Ալ Ալ

զութիւնք՝ որ մինչդ ժամ մը անեց, ուսարանէն եաքը, Ս. Գասպարեան քարոզ մը խօսելով Ներկայ ժողովրդեան, լիւեց հին առեներու բարեպաշտներու եկեղեցիէն փառաւոր գոչիները եւ ակնարկելով Հիւանդանոցի նոր տարին շնորհաւոր Թուին՝ այն է 1832 կամ 33 տարիէն մինչեւ հիմա 73 տարիներու շրջան մը բաւական է։ Այդ ժամուան այն առեներն բաւական էր. տակոյն տարիներ անցնելէ վերի Հիւանդանոցի հին շենքերուն տեղ շինուեցան ուրիշ փառաւոր եւ ընդարձակ շինութիւններ, եւ ապա պէտք զգացուց փառաւոր եկեղեցիի մը շինութիւն, զոր առանձնած են բարեբարոյ Թանգարեանեան եղբարք։ Այսպէս Գեղեցիկներու, Փիլիպեանեաց գործը ունելի կառաբերագործին Կիւլենեանները, Ծաղրաներու, Ուռնաներ եւ Թանգարեաններ, որոնց բարեգործութեան լիւտանիները կը վայելեն։ Ն. Սրբազանութիւնը օրհնութեամբ լիւեց եւ նաեւ երգեցողական Սուլթան Մանուկ այն առեն շնորհած արտօնութիւնները Ազգ. Հիւանդանոցի նպատակաց եւ Անոր արժանաւոր յոլորդ արդի Վեհ. Կայսեր այն բազմապէս շնորհներն ու արտօնութիւնները եւ ի մասնաւոր վերջին առեներս Ազգ. Հիւանդանոցին շնորհուած հացին եւ մսին դրկնապակութիւնը։ եւ վերջացուց ներկայ բարեգործութիւնս ներով Ն. Կ. Վեհափառութեան թանգագին կենաց արեւշատութեան համար։ Ճարտարապետ Կիւրեղեան Լեւոն էֆ. արտաքսութեան պահուն բոլոր նեղութեանց լուսանկարը առաւ։

Ապա Ս. Գասպարեան եւ Հոգաբարձութեան անդամները հիւրասրահ առաջնորդուեցան, ուր պատուաբերութիւններ տեղի ունեցան եւ շնորհաւորեցին Թանգարեանեան կարպետ էֆ.ն՝ իր եկեղեցասիրութեան կարեւոր գործին համար։ Այս ատենն Թանգարեանեան էֆ. երկու սիրեալ հարիւրեակ ելլալով, արտաքսութեան ուսարաւմէն վերջ մասագի լուսակ օրհնութիւն կատարելով, մէկը տեղանին դանուելիք տեղը, իսկ միւսը առաջին դատարանի դուռին առջեւ դնուեցան։ Ապէ զատ, Թանգարեանեան էֆ. իւրաքանչիւր հիմնադիրները պատով կատարն մէջ արձանագրեալ կան, Ծաղրաներու, Ուռնաներ եւ Թանգարեաններ, որոնց բարեգործութեան լիւտանիները կը վայելեն։ Ն. Սրբազանութիւնը օրհնեցին բոլոր ալեռաստաւորները եւ 1833էն մինչեւ այսօր իրարու յաջորդող հոգաբարձու թիւները եւ ի մասնաւորի շնորհակալ տրդի հոգաբարձու թեան լանգերը՝ այս գործունեան յարին բարեգործութեան եւ կառաբերագործութեան նպատակաց։ Ն. Սրբազանութիւնը օրհնութեամբ լիւեց նաեւ երգանակ Սուլթան Մանուկի այն առեն շնորհած արտօնութիւնները Ազգ. Հիւանդանոցին նպատակաց եւ Անոր արժանաւոր յոլորդ արդի Վեհ. Կայսեր այն բազմապէս շնորհներն ու արտօնութիւնները եւ ի մասնաւորի վերջին առեներս Ազգ. Հիւանդանոցին շնորհուած հացին եւ մսին դրկնապակութիւնը։ եւ վերջացուց ներկայ բարեգործութիւնս ներով Ն. Կ. Վեհափառութեան թանգագին կենաց արեւշատութեան համար։ Ճարտարապետ Կիւրեղեան Լեւոն էֆ. արտաքսութեան պահուն բոլոր նեղութեանց լուսանկարը առաւ։

Ապա Ս. Գասպարեան եւ Հոգաբարձութեան անդամները հիւրասրահ առաջնորդուեցան, ուր պատուաբերութիւններ տեղի ունեցան եւ շնորհաւորեցին Թանգարեանեան կարպետ էֆ.ն՝ իր եկեղեցասիրութեան կարեւոր գործին համար։ Այս ատենն Թանգարեանեան էֆ. երկու սիրեալ հարիւրեակ ելլալով, արտաքսութեան ուսարաւմէն վերջ մասագի լուսակ օրհնութիւն կատարելով, մէկը տեղանին դանուելիք տեղը, իսկ միւսը առաջին դատարանի դուռին առջեւ դնուեցան։ Ապէ զատ, Թանգարեանեան էֆ. իւրաքանչիւր հիմնադիրները պատով կատարն մէջ արձանագրեալ կան, Ծաղրաներու, Ուռնաներ եւ Թանգարեաններ, որոնց բարեգործութեան լիւտանիները կը վայելեն։ Ն. Սրբազանութիւնը օրհնեցին Բանկեան Լեւոն եւ Գորեան Ծաղոր էֆ ներ, ինչպէս Խոմանգլեանները Ս. Մարգարեան Ներսէս Ներսիսեան եւ Գասպարեան։ Ն. Սրբազանութիւնը օրհնեցին նաեւ երգանակ Սուլթան Մանուկ՝

ՊՈՍՏԱՅԻՆ ԳԻՐՔ

ՀՈՐԵՆԱՑՈՒՑԻՉ ԵՂԵՐՄԱՊԵՏԻՆ
Հայրդ եւ արարչդ փոխադրող
ազգեցիներ

Ա. ԿԱՐԳԻՐ	Ռ. ԿԱՐԳԻՐ
Ծնունդ	Նոյեմբրյան
Մկրտութիւն	Ընկերքրյան
Գարնանային	Գոնգրյան
Բարեկենդան	Ծնունդ
Զատիկ	Ամսրեան
Զատիկ	Զատիկ

Ն Ա Ի Ջ Ուղարկուած 621 հեռագիր։ Գին 6 20 ռուբ.։

Ամբողջ մեր ազգաբնակչութիւնը ոտքի է ելեալ։ Ամենուրեք ժողովներ կազմակերպուած են, ուր ամենայն ոգեւորութեամբ ընդունուած են հետեւեալ բանաձեւերը։ Ամենուրեք հեռագրեալ ուղերձներ ուղարկուեցան Ռուսաստանի Ազգային Ժողովին։ Ամենուրեք ստորագրութիւններ հաւաքուեցան Ռուսաստանի Ազգային Ժողովին ներկայացնելու համար։

Ամենայն կողմերէ ազգաբնակչութիւնը հաւատացեալ է, թէ Ռուսաստանի Ազգային Ժողովը ամենայն ոգեւորութեամբ պիտի ընդունի Հայոց Ազգային Ժողովի հեռագրերը։ Ամենայն կողմերէ ազգաբնակչութիւնը հաւատացեալ է, թէ Ռուսաստանի Ազգային Ժողովը ամենայն ոգեւորութեամբ պիտի ընդունի Հայոց Ազգային Ժողովի հեռագրերը։ Ամենայն կողմերէ ազգաբնակչութիւնը հաւատացեալ է, թէ Ռուսաստանի Ազգային Ժողովը ամենայն ոգեւորութեամբ պիտի ընդունի Հայոց Ազգային Ժողովի հեռագրերը։